

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2009 r.

określająca pierwsze regiony, w których uruchomiony zostanie wizowy system informacyjny (VIS)

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 8542)

(Jedynie teksty w językach bułgarskim, czeskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim są autentyczne)

(2010/49/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 48 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 przewiduje stopniowe uruchamianie systemu VIS. Niezbędne jest zatem określenie pierwszej grupy regionów, w których podczas pierwszych etapów stopniowego uruchamiania gromadzone będą dane przeznaczone do przetworzenia w VIS (w tym zdjęcia i dane daktyloskopijne), a następnie przekazywane do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych w danym regionie.
- (2) Artykuł 48 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 przewiduje określenie tych regionów w oparciu o następujące kryteria: ryzyko nielegalnej imigracji, zagrożenie bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich oraz wykonalność gromadzenia danych biometrycznych ze wszystkich miejscowości regionu.
- (3) Komisja dokonała oceny różnych regionów – zgodnie z ustaleniami ekspertów państw członkowskich w 2005 r. – dla celów stopniowego wdrażania VIS, biorąc przy tym pod uwagę, szczególnie w odniesieniu do pierwszego kryterium, elementy takie jak średnia liczba przypadków odmowy wydania wizej i odmowy wjazdu w każdym z tych regionów, oraz – w odniesieniu do kryterium trzeciego – fakt, że w pewnych regionach należy zwiększyć liczbę placówek konsularnych lub przedstawicielstw, tak, aby skuteczne uruchomienie systemu VIS w tych regionach było możliwe.

(4) Zgodnie z powyższą oceną, pierwszym regionem, w którym należy rozpocząć gromadzenie i przekazywanie danych wizowych do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych powinna być Afryka Północna.

(5) Drugim regionem, w którym należy rozpocząć gromadzenie i przekazywanie danych wizowych do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych powinien być Bliski Wschód, z wyjątkiem okupowanego terytorium palestyńskiego ze względu na poważne trudności techniczne, jakie można napotkać w związku z wyposażeniem stanowisk w stosownych placówkach konsularnych lub urzędach. Decyzja dotycząca uruchomienia VIS na tym terytorium powinna zostać przyjęta na późniejszym etapie.

(6) Trzecim regionem, w którym należy rozpocząć gromadzenie i przekazywanie danych wizowych do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych powinien być rejon Zatoki Perskiej.

(7) Aby zapobiec powstawaniu luk przy zwalczaniu nielegalnej imigracji i ochrony bezpieczeństwa wewnętrznego należy, na etapie uruchomienia, przejścia graniczne strefy Schengen traktować jako oddzielny region, co umożliwi uwzględnienie wniosków wizowych składanych na granicach zewnętrznych. Państwa członkowskie powinny podjąć starania, aby jak najszybciej rozpocząć gromadzenie i przekazywanie danych do VIS na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych w celu uniknięcia sytuacji, w której obywatele państw trzecich wspomnianych regionów obchodziliby uruchomiony w tych regionach system, składając wnioski na granicach zewnętrznych.

(8) Datę rozpoczęcia funkcjonowania systemu w każdym z tych regionów określi Komisja na podstawie art. 48 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

(9) Na późniejszym etapie należy podjąć dalsze decyzje w celu określenia kolejnych regionów, opierając się na dodatkowej i zaktualizowanej ocenie pozostałych regionów, zgodnie ze stosownymi kryteriami i doświadczeniem zebrany na etapie uruchamiania systemu w grupie pierwszych regionów, określonych w niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

- (10) Zgodnie z art. 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania nie uczestniczyła w przyjmowaniu rozporządzenia (WE) nr 767/2008, nie jest nim związana, ani nie podlega jego stosowaniu. Jednakże ze względu na to, że rozporządzenie (WE) nr 767/2008 stanowi rozwinięcie dorobku Schengen zgodnie z postanowieniami tytułu IV części trzeciej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Dania, w myśl art. 5 wyżej wymienionego protokołu, pismem z dnia 13 października 2008 r. poinformowała o transpozycji tego dorobku do swojego prawa krajowego. Tak więc Dania zobowiązana jest w świetle prawa międzynarodowego do wprowadzenia w życie niniejszej decyzji.
- (11) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽¹⁾. Zjednoczone Królestwo nie jest zatem związane przepisami niniejszej decyzji, ani nie podlega jej stosowaniu. W związku z tym niniejszej decyzji nie należy stosować wobec Zjednoczonego Królestwa.
- (12) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, których nie stosuje się do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾. Irlandia nie jest zatem związana przepisami niniejszej decyzji, ani nie podlega jej stosowaniu. W związku z tym niniejszej decyzji nie należy stosować wobec Irlandii.
- (13) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy⁽⁴⁾.
- (14) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁶⁾ i 2008/149/WSiSW⁽⁷⁾.
- (15) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy podpisanej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o włączeniu Księstwa Liechtensteinu do umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE⁽⁸⁾ i 2008/262/WE⁽⁹⁾.
- (16) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja stanowi przepis oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany, w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (17) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii niniejsza decyzja stanowi przepisy oparte na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany, w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II)⁽¹⁰⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Regiony, w których zgodnie z art. 48 ust. 1 lit. c i ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 rozpoczyna się gromadzenie i przekazywanie danych do wizowego systemu informacyjnego (VIS):

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 5.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

— Region pierwszy:

Algieria,

Egipt,

Libia,

Maroko,

Mauretania,

Tunezja.

— Region drugi:

Izrael,

Jordania,

Liban,

Syria.

— Region trzeci:

Afganistan,

Arabia Saudyjska,

Bahrajn,

Irak,

Iran,

Jemen,

Katar,

Kuwejt,

Oman,

Zjednoczone Emiraty Arabskie.

Artykuł 2

Przejścia graniczne na granicach zewnętrznych, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającym wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽¹⁾, stanowią oddzielny region. W przypadku wniosków wizowych złożonych na granicach zewnętrznych gromadzenie i przekazywanie danych do VIS rozpocznie się zgodnie z art. 48 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja ma zastosowanie wobec Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.